

A legváratlanabb döfés a Zsidó Védelmi Liga részéről ért: a hónap szégyensarkába állítottak. Kapitális félreértés! Ha tudták volna, mennyire hasonlóak az indulataik az enyémekekhez! (*Manhattan* című filmemben például azt javasoltam, hogy a náci felvonulást különösen kegyetlen eszközzel, baseballütőkkel kéne szétverni.)

Végül is az értelmiségiek, köztük jó barátaim, kifogásolták leghevesebben, hogy nyilvánosan szóltam erről a kényes témáról. Ám kitéréseik, köntörfalazásaik ellenére napnál világosabbnak láttam: Izrael igenis helytelenül nyúlt ehhez az új problémához.

– Ha nem tudnád, csakis az arabok tehetnek a közel-keleti zűrzavarról, a vérontásról, a terrorizmusról, és ráadásul még vezetőjük sincs, akivel tárgyalni lehetne – fejtegette legtöbb bírálóm.

– Így van – helyesletem szókratészi tömörséggel.

– A holocaust áldozatai megérdemlik, hogy hazájuk legyen, szabad és biztonságos hazájuk.

– De mennyire – helyesletem még buzgóbban.

– Egységet kell mutatnunk, ugyanis Izrael helyzete roppant bizonytalan. – Ekkor már kényelmetlen érzés fogott el, mert szerintem nem kötelező egységet mutatnunk.

– Mondd, egyetértesz azzal – elevenítettem fel kritikám magvát –, hogy a katonák házról házra járjanak és kezeket roncsoljanak szét?

– Természetesen nem.

– Szóval?

– Mindenképpen kár volt megírnod azt a cikket. – Erre már fészkelődni kezdtem a székeemben, mert hiába vártam kéztörési panaszom koherens cáfolatát. – És azt se felejtjük el – folytatta bírálóm –, hogy a *New York Times* roppant egyoldalú.

– De még az izraeli sajtó is...

– Nem kellett volna véleményt nyilvánítanod – fojtotta belém a szót.

– Sok izraeli is úgy látja, ahogy én – mondtam –, és az erkölcstől függetlenül, minek adjanak fel egy propagandalabdát az araboknak?

– Persze, persze, de akkor sem kellett volna megszólalnod ez ügyben. Csalódtam benned.

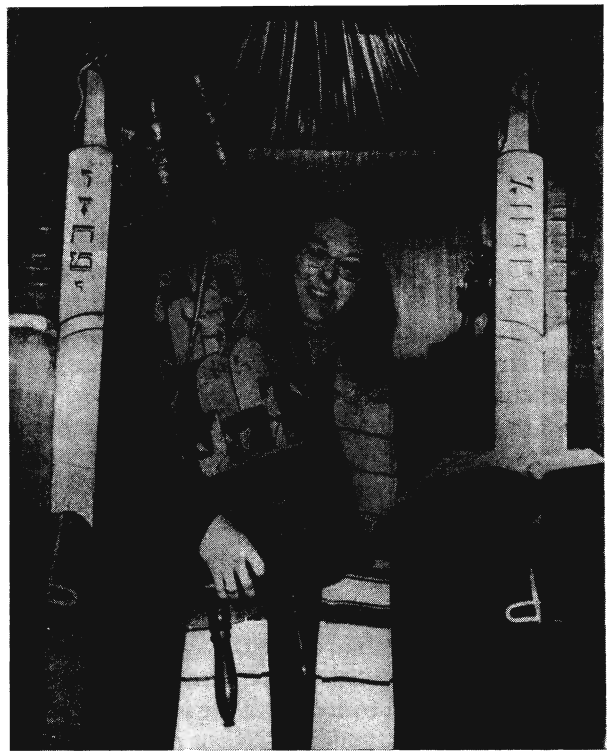
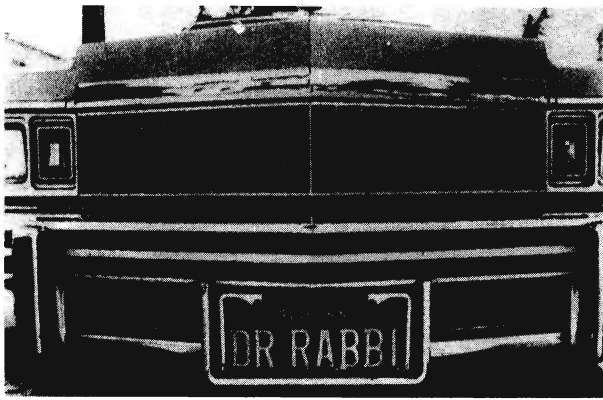
– Utána még sokáig diskuráltunk Izrael létrejöttéről, az arab terroristák bűnösségéről, meg hogy nincs vezetőjük, akivel tárgyalni lehetne, de mindig azzal végződött a dolog, hogy kijelentették:

– Kár volt véleményt nyilvánítanod –, én meg azt kérdeztem: – De tényleg azt akarod, hogy boldogboldogtalannak széttroncsolják a kezét? –, ők pedig így: – Persze hogy nem, de jobb lett volna, ha nem írod meg azt a cikket.

Anyám tette fel a koronát az egészre. Kihagyott a végrendeletéből, és aztán megpróbálta megölni magát, hogy minél előbb ráébredjek: örökségre tőle nem számíthatok.

HERNÁDI MIKLÓS FORDÍTÁSA

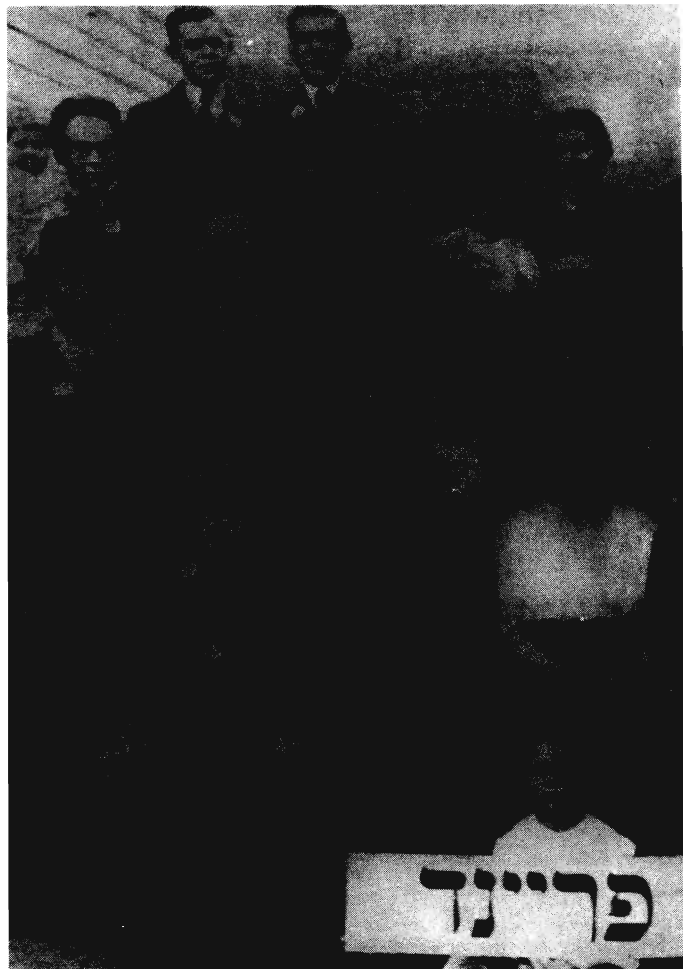

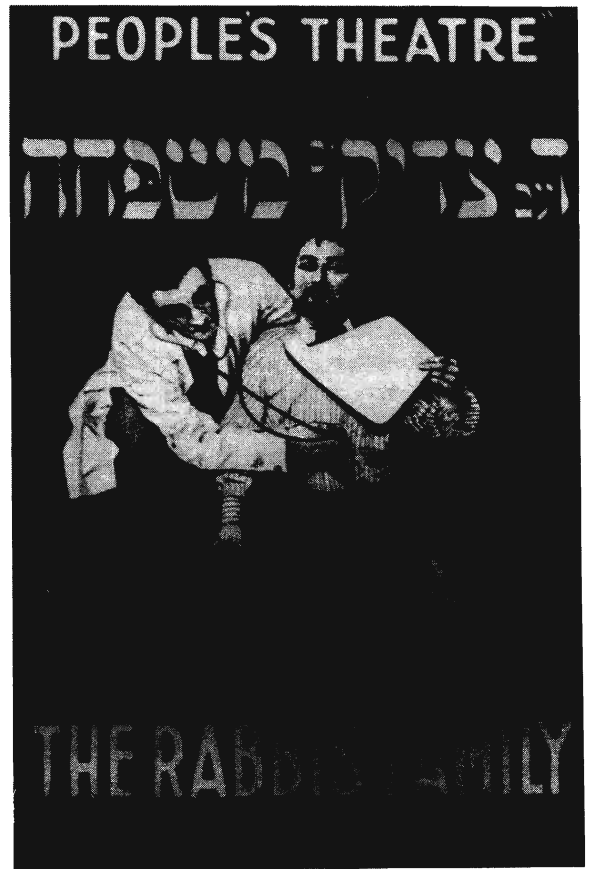
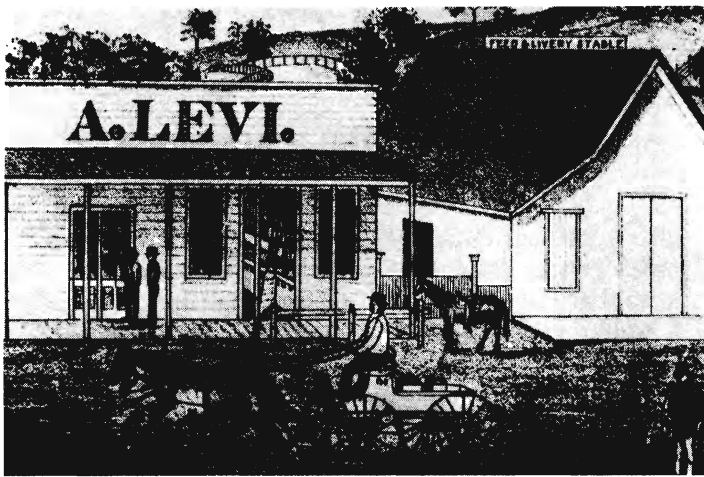

*Az amerikai zsidóság történetéből**

דורבן שיטאניק
 דער נאסער קם
The TITANIC'S DISASTER

WORDS BY SOLOMON SMALL (OPERA HOUSE)
 ARRANGED FOR PIANO BY H.A. RUSSOTTO
 55-57 CANAL ST. NEW YORK 1470
 Piano 50¢ Violin 30¢

THOMASHEFSKY THEATRE
Houston & 2d Ave. Phone 2612 Orchard

NOW PLAYING
MR BORIS
THOMASHEFSKY

AS
SOLOMON PUTTERKNOPF
"THE GREEN
MILLIONAIRE"
BY ABRAHAM SHONER AUTHOR OF "TODAY"

A. SCHOENER (ED.):
THE AMERICAN
JEWISH ALBUM - 1654
TO THE PRESENT
(RIZZOLI INTERNATIONAL
PUBLICATIONS INC.) CÍMŰ
KÖNYVBŐL

